

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 623/2015
29.07.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милунке Цветковић, Јанка Лазаревића, Радмиле Драгичевић-Дичић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.Т., због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Т., адвоката И.Д.Ђ., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Врању К бр. 78/10 од 13.03.2015. године и Кв бр 59/15 од 08.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 29.07.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Т., адвоката И.Д.Ђ., па **СЕ УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Врању К бр. 78/10 од 13.03.2015. године и Кв бр 59/15 од 08.04.2015. године, а предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању К бр. 78/10 од 13.03.2015. године одбијен је захтев окривљеног Г.Т. за накнаду трошкова кривичног поступка - нужних издатака које је окривљени имао поводом вођења кривичног поступка на име одбране од стране браниоца у кривичном предмету тог суда К бр. 78/10, који је поднет од стране бранилаца – И.Ђ., адвоката из Н. 27.02.2015. године и Д.Н., адвоката из В., дана 02.03.2015. године, као неоснован.

Решењем Вишег суда у Врању Кв бр 59/15 од 08.04.2015. године одбијене су жалбе окривљеног Г.Т. и његових бранилаца И.Ђ., адв. из Н. и Д.Н., адв. из В., изјављене против решења Вишег суда у Врању К бр. 78/10 од 13.03.2015. године, као неосноване.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Г.Т. - адвокат И.Д.Ђ., због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), конкретно због повреде члана 441. став 4. ЗКП у вези

с`чланом 262. ЗКП, са предлогом да се побијана решења укину и предмет врати Вишем суду у Врању на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд одржао је седницу већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног Г.Т., јер веће није нашло да би присуство странака било од значаја за доношење одлуке, па је након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Из списка предмета се утврђује да је окривљени Г.Т. пресудом Вишег суда у Врању К бр. 78/10 од 16.05.2014. године која је потврђена пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр. 941/14 од 05.11.2014. године правноснажно ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ. Истом пресудом одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Бранилац окривљеног Г.Т., адвокат И.Д.Ђ. поднела је дана 10.06.2014. године а потом и 27.02.2015. године захтев за одлучивање о трошковима кривичног поступка које је оптужени имао за ангажовање браниоца у току поступка, док је бранилац оптуженог адвокат Д.Н. исти захтев поднео дана 02.03.2015. године.

Наведени захтеви бранилаца одбијени су као неосновани побијаним првостепеним решењем, са образложењем да браниоци окривљеног Г.Т., супротно одредби члана 262. ЗКП, захтев за накнаду трошкова нису истакли до завршетка главног претреса, већ су то учинили поднесцима од 27.02.2015. и 02.03.2015. године, и поред тога што, према ставу првостепеног суда, захтев за накнаду трошкова мора бити поднет од стране овлашћених лица само до окончања главног претреса.

Прихватајући у свему као правилне ставове и разлоге из првостепеног решења, другостепено веће Вишег суда у Врању својим решењем одбило је као неосноване жалбе окривљеног Г.Т. и његових бранилаца, адвоката И.Ђ. и Д.Н., изјављене против првостепеног решења.

Поступајући на овај начин, Виши суд у Врању је побијаним решењима учинио повреду закона и то конкретно одредбе члана 441. став 4. у вези с`чланом 262. став 2. ЗКП, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости.

Оцењујући захтев окривљеног Г.Т. за накнаду трошкова поступка одбране путем браниоца неоснованим, са образложењем да су браниоци били у обавези да предметне захтеве поднесу до окончања главног претреса, Виши суд у Врању се у побијаним решењима позива на одредбу члана 262. ЗКП. Међутим, наведеном законском одредбом, нити било којом другом одредбом кривичног процесног

закона, а ни другим прописом којим се уређује накнада трошкова у кривичном поступку (Правилник о накнади трошкова у судским поступцима - „Службени гласник РС“, број 57/03 и 69/2011) није прописана, изричито, обавеза браниоца да захтев за накнаду трошкова одбране постави до завршетка главног претреса, већ је одредбом члана 262. став 2. ЗКП (реченица друга) прописано да се подаци о висини трошкова и захтев за њихову накнаду могу поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења које одговара пресуди.

Имајући у виду наведено, те чињеницу која произилази из списка предмета - да су у конкретном случају захтеви бранилаца окривљеног Г.Т. достављени суду у оквиру рока прописаног одредбом члана 262. став 2. ЗКП, то се основано у захтеву за заштиту законитости истиче да су ти захтеви подобан основ за доношење посебног решења о висини трошкова поступка за које је правноснажном пресудом којом је окривљени ослобођен од оптужбе, одређено да падају на терет буџетских средстава.

Како је, дакле, побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона на штету окривљеног Г.Т., то је Врховни касациони суд усвајањем захтева за заштиту законитости браниоца овог окривљеног - адвоката И.Д.Ђ., укинуо побијана решења и предмет вратио Вишем суду у Врању на поновно одлучивање.

У поновном поступку, Виши суд у Врању ће имајући у виду примедбе изнете у овој пресуди, бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Са свега изложеног, а на основу одредби члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**